GAZETA URZĘDOWA
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

NR 6 KATOWICE, DNIA 14 KWIETNIA 1945

Poz. TREŚĆ: Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

55.

DEKRET
Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego
z dnia 30 października 1944 r.
o ochronie Państwa

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 10, poz. 50 z dn. 3 11 1944 r.)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Kto zakłada związek, mający na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego, albo kto w takim związku bierze udział, kieruje nim, dostarcza mu broni lub udziela mu innej pomocy, podlega karze więzienia lub karze śmierci.

Art. 2. Kto udaremnia lub utrudnia wprowadzenie w życie reformy rolnej, albo nawołuje do czynów, skierowanych przeciw jej wykonywaniu lub publicznie pochwala takie czyny,
podlega karze więzienia lub karze śmierci.

Art. 3. Kto dopuszcza się gwałtownego zamachu na:
a) organ państwowy lub samorządowy albo na osobę współdziałającą z takim organem,
b) jednostkę Polskich Sił Zbrojnych lub Sprzymierzonych albo osobę, należącą do nich,
c) zakłady, urządzenia lub komunikację powszechnego lub wojskowego użytku,

podlega karze więzienia lub karze śmierci.

Art. 4. 1. Kto w czasie wojny:
a) bez prawnego zezwolenia władzy wyrabia, przechowuje, nabywa lub zbywa broń, amunicję, materiał lub przyrząd wybuchowy albo inny przedmiot, mogący sprowadzić niebezpieczeństwo powszechne,
b) sprowadza niebezpieczeństwo katastrofy w komunikacji albo inne niebezpieczeństwo powszechne,
c) czyni przygotowania lub wchodzi w porozumienie z innymi osobami w celu spełnienia przestępstwa określonego w ustępie b),
d) wiedząc o niebezpieczeństwie, przewidzianym w ustępie b) przeszkadza działaniu mającemu na celu zapobieżenie mu,

podlega karze więzienia lub karze śmierci.

2. Do przestępstw przewidzianych w (1) punkt d) stosuje się odpowiednio przepisy art. 219 § 2 i 220 kodeksu karnego z dnia 11 7 1932 r. (Dz. U. R. P. nr 60, poz. 571).

Art. 5. Kto w czasie wojny dopuszcza się aktów sabotażu przez:

a) uszkadzanie lub niszczenie przedmiotów lub urządzeń, służących do użytku powszechnego lub obrony Państwa Polskiego albo Sprzymierzonego,

b) uniemożliwianie lub utrudnianie prawidłowego działania urzędów państwowych lub samorządowych, zakładów wytwórczych lub instytucji użyteczności publicznej,

c) wytwarzanie zupełnie lub w znacznym stopniu niezdatnych przedmiotów powszechnego lub wojskowego użytku,

podlega karze więzienia lub karze śmierci.

Art. 6. Kto w czasie wojny bez prawnego zezwolenia władzy wyrabia, przechowuje, nabywa lub zbywa aparat radiowy, nadawczy lub odbiorczy,
podlega karze więzienia lub karze śmierci.

Art. 7. Kto przemocą lub groźbą wywiera wpływ na czynności rad narodowych, Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, sądów lub urzędów państwowych albo samorządowych, albo tym czynnościom przeszkadza,
podlega karze więzienia lub karze śmierci.

Art. 8. Kto w czasie wojny zakłada związek mający na celu przestępstwo albo związek, którego istnienie, ustrój lub cel ma pozostać tajemnicą wobec władzy państwowej albo kto w takim związku bierze udział, kieruje nim lub udziela mu pomocy,
podlega karze więzienia lub karze śmierci.

Art. 9. Kto w czasie wojny zabiera innej osobie cudze mienie ruchome w celu przywłaszczenia, używając przemocy albo grożąc użyciem natychmiastowego gwałtu na osobie albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności,
podlega karze więzienia lub karze śmierci.

Art. 10. Kto w czasie wojny uchyla się od obowiązku świadczenia osobistego lub rzeczowego, albo spełnienie tego obowiązku udaremnia lub utrudnia,
podlega karze więzienia lub karze śmierci.

Art. 11. Kto mając wiarogodne wiadomości o przestępstwach określonych w art. 1—10 niniejszego dekretu, lub o przygotowaniach do ich popełnienia zaniecha donieść o tym w porę władzy,
podlega karze więzienia lub karze śmierci.

Art. 12. W razie skazania za przestępstwa przewidziane w art. 1—11 niniejszego dekretu orzeka się ponadto utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

Art. 13. Sąd orzeka przepadek całego mienia w razie skazania na karę śmierci. W innych przypadkach sąd może orzec przepadek całego lub części mienia.

Art. 14. W czasie wojny stosuje się przepisy art. 85—99 i art. 101—103 (zbrodnie stanu) kodeksu karnego wojska polskiego także do osób, które ulegają odpowiedzialności karnej w myśl przepisów powszechnego kodeksu karnego.

Art. 15. O ile przepisy niniejszego dekretu inaczej nie stanowią, stosuje się do przestępstw, przewidzianych w niniejszym dekrecie, przepisy części ogólnej kodeksu karnego Wojska Polskiego.

Art. 16. 1. Do rozpoznania spraw o przestępstwa, objęte niniejszym dekretem oraz wymienione w art. 85—99 i art. 101—103 (zbrodnie stanu) kodeksu karnego Wojska Polskiego właściwe są sądy wojskowe.

2. Prowadzenie dochodzenia w sprawach wymienionych w p. (1) należy do organów bezpieczeństwa publicznego, o ile nie zostało lub nie zostanie wszczęte postępowanie przez prokuratora wojskowego.

3. Po ukończeniu dochodzenia organa bezpieczeństwa publicznego przekazują akta sprawy właściwemu prokuratorowi wojskowemu.

Art. 17. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikom Resortów: Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 18. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 sierpnia 1944 r.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Obrony Narodowej:
(—) Michał Rola-Żymierski, generał broni

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
(—) Stanisław Radkiewicz

56.

DEKRET
Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 15 sierpnia 1944 r.

o wprowadzeniu Sądów Przysięgłych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 2, poz. 7 z dn. 22 8 1944 r.)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Uchyla się ustawę z dnia 9 kwietnia 1938 r. o zniesieniu instytucji Sądów Przysięgłych i sędziów pokoju (Dz. U. R. P. nr 24, poz. 213).

Art. 2. Instytucja Sądów Przysięgłych funkcjonować będzie na całym terenie Rzeczypospolitej Polskiej na zasadzie właściwych przepisów, które obowiązywały do dnia wejścia w życie ustawy, wymienionej w art. 1.

Art. 3. Dekret niniejszy odnosi się także do wszystkich spraw karnych, nieukończonych w I instancji.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Kierownikowi Resortu Sprawiedliwości.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
(—) Jan Czechowski

57.

DEKRET
Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 23 października 1944 r.

o powoływaniu i ukonstytuowaniu ławy przysięgłych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 9, poz. 47 z dn. 25 10 1944)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego po-

stanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Do sprawowania obowiązków przysięgłego powołuje się osoby płci obojga które:

a) posiadają obywatelstwo polskie i korzystają w pełni z praw cywilnych i obywatelskich,
b) w dniu 1 stycznia tego roku, w którym układa się listę pierwotną ukończyły nie mniej niż 21 lat,
c) umieją czytać i pisać po polsku.

Art. 2. Nie powołuje się do sprawowania obowiązków przysięgłego:

a) pozostających w czynnej służbie sędziów, prokuratorów, urzędników sekretariatu sądowego i prokuratorskiego oraz komorników sądowych,
b) funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej w służbie czynnej,
c) wojskowych w służbie czynnej,
d) duchownych i zakonników.

Art. 3. Nie mogą być przysięgłymi osoby, które:

a) skazane zostały za zbrodnię pospolite lub występek z chęci zysku, jak również osoby, przeciw którym toczy się postępowanie sądowe o taki czyn,
b) odbywają kary pozbawienia wolności lub są aresztowane na mocy postanowienia sądu,
c) z powodu wady umysłowej lub fizycznej nie mogą pełnić obowiązków przysięgłego.

Art. 4. Zwalnia się od obowiązków przysięgłego, w razie zgłoszonego żądania osoby:

a) którym stan zdrowia lub wiek nie pozwala na pełnienie tych obowiązków, lub
b) co do których ważny interes społeczny lub państwowy ze względu na wykonywany przez te osoby zawód zwolnienia tego wymaga.

Żądanie zwolnienia winna zgłosić osoba zainteresowana do właściwego Sądu Okręgowego nie później jednak niż do chwili otrzymania wezwania sądu.

Art. 5. 1. Każda powiatowa lub w miastach wydzielonych, miejska rada narodowa, ułoży w terminie wyznaczonym przez prezesa sądu okręgowego listę pierwotną osób, które w myśl art. 1, 2, 3, można powoływać do sprawowania obowiązków przysięgłych i prześle ją temuż prezesowi.

2. Lista winna być ułożona w porządku alfabetycznym, zawierać imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, wiek, zajęcie i stopień wykształcenia. Przy układaniu tej listy należy dążyć, aby wszystkie gminy wchodzące w skład danego powiatu były równomiernie reprezentowane.

3. Zarządzenie Kierownika Resortu Sprawiedliwości w porozumieniu z Kierownikiem Resortu Administracji Publicznej ustali ilość osób, które poszczególne rady narodowe umieszczą na liście pierwotnej w myśl pkt. 1.

Art. 6. W ciągu 7 dni od otrzymania list pierwotnych komisja okręgowa sądu ułoży listę roczną, główną oraz dodatkową.

Lista roczna główna winna zawierać 200 nazwisk, a dodatkowa 50 nazwisk. Na listę dodatkową wciąga się tylko osoby zamieszkałe w siedzibie sądu w promieniu 5 km.

Art. 7. Na listy roczne wciąga się z list pierwotnych osoby, które ze względu na nieskazitelny charakter oraz doświadczenie życiowe są szczególnie uzdolnione do sprawowania obowiązków przysięgłych.

Art. 8. W skład komisji okręgowej wchodzą:

a) prezes sądu okręgowego, jako przewodniczący,
b) dwaj sędziowie sądu okręgowego, wyznaczeni przez prezesa,
c) dwaj przedstawiciele istniejącej w siedzibie sądu okręgowego rady związków zawodowych,
d) prokurator sądu okręgowego,
e) przedstawiciel izby adwokackiej,
f) przedstawiciel wojewódzkiej rady narodowej, delegowany przez jej przewodniczącego,
g) po jednym delegacie każdej powiatowej, a w miastach wydzielonych, miejskiej rady narodowej, wchodzącej w skład okręgu sądu okręgowego.

Art. 9. Uchwały komisji zapadają większością głosów, przy czym każdy delegat powiatowej i miejskiej rady narodowej głosuje tylko przy rozpoznaniu list pierwotnych ze swego powiatu lub miasta. W razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

Art. 10. Kierownik Resortu Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia:

a) połączyć w jeden okręg sądu przysięgłych okręgi kilku sądów okręgowych, należących do jednego sądu apelacyjnego oraz oznaczyć, w którym z tych sądów okręgowych mają się odbywać posiedzenia sądu przysięgłych. Tak oznaczony sąd okręgowy spełniać będzie dla całego okręgu sądu przysięgłych wszelkie czynności związane z układaniem list oraz tworzeniem ławy,
b) oznaczyć na obszarze sądu okręgowego, poza jego siedzibą miejscowości, w których mają się odbywać roki sądów przysięgłych.

Art. 11. Na dni 30 przed rozpoczęciem każdych roków, prezes sądu okręgowego w obecności dwóch sędziów tego sądu, prokuratora, przedstawiciela izby adwokackiej oraz protokólanta wylosuje 30 przysięgłych z listy głównej i 10 z listy dodatkowej, o czym niezwłocznie zawiadamia wylosowanych.

Art. 12. 1. Przysięgli pełnią swe obowiązki bezpłatnie.

2. Przysięgli utrzymujący się z dziennego zarobku otrzymują odszkodowanie za utracony zarobek. Przysięgli zamiejscowi otrzymują diety oraz zwrot kosztów przejazdu.

Art. 13. 1. Przysięgłego, który nie stawił się do sądu bez usprawiedliwienia sąd skazuje na grzywnę do 1 000 zł.

2. Co do usprawiedliwienia przyczyny niestawiennictwa, zwolnienia od grzywny oraz zaskarżenia postanowień sądu stosuje się odpowiednie przepisy kodeksu postępowania karnego dotyczące świadków. Odległość zamieszkania w granicach okręgu sądu przysięgłych nie stanowi przyczyny usprawiedliwiającej niestawiennictwo.

Art. 14. Uchyla się przepisy art. 25—30, 214 do 230 prawa o ustroju sądów powszechnych w brzmieniu ustalonym obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. nr 102, poz. 863).

Art. 15. Zarządzenie Kierowników Resortów Sprawiedliwości i Administracji Publicznej ustali termin rozpoczęcia działalności sądów przysięgłych dla poszczególnych okręgów tych sądów.

Art. 16. Sprawy, w których przed dniem wprowadzenia sądów przysięgłych w danym okręgu sądu okręgowego rozpoczęto rozprawę główną w pierwszej instancji, toczą się do końca według dotychczasowych przepisów, chyba, że rozprawę odroczono albo uchylono lub unieważniono wyrok sądu okręgowego albo wznowiono postępowanie.

Art. 17. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Sprawiedliwości i Kierownikowi Resortu Administracji Publicznej.

Art. 18. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
(—) Jan Czechowski

Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
(—) Stanisław Kotek-Agroszewski

58.

DEKRET
Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego
z dnia 7 października 1944 r.
o Milicji Obywatelskiej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 7 z dn. 12 X 1944, poz. 33)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr. 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Milicja Obywatelska jest prawno-publiczną formacją służby Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 2. Do zakresu działania Milicji Obywatelskiej należy:

a) ochrona bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego:

b) dochodzenie i ściganie przestępstw;

c) wykonywanie zleceń władz administracyjnych, sądów i prokuratury w zakresie prawem przewidzianym.

Art. 3. Organizacja Milicji Obywatelskiej pod względem terytorialnym przystosowana jest do podziału administracyjnego Państwa na województwa i powiaty.

Art. 4. Milicja Obywatelska podlega Kierownikowi Resortu Bezpieczeństwa Publicznego. Na czele Milicji Obywatelskiej stoi Komendant Główny.

Art. 5. Komendanta Głównego Milicji Obywatelskiej mianuje i zwalnia Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego na wniosek Kierownika Resortu Bezpieczeństwa Publicznego. Zastępcę Komendanta Głównego i Komendantów Wojewódzkich mianuje i zwalnia Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego, na wniosek Komendanta Głównego. Komendantów Powiatowych mianuje, przenosi i zwalnia Komendant Główny na wniosek Komendantów Wojewódzkich Milicji Obywatelskiej.

Art. 6. Sposób mianowania, przenoszenia i zwalniania pozostałych członków Milicji Obywatelskiej, organizację wewnętrzną, szczegółowy zakres działania władz Milicji Obywatelskiej, stosunki służbowe w Milicji Obywatelskiej jak również prawa i obowiązki, odpowiedzialność dyscyplinarną czynników Milicji Obywatelskiej określi rozporządzenie Kierownika Resortu Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 7. Kontrolę społeczną nad działalnością Milicji Obywatelskiej zgodnie z art. 28, p. 2 dekretu z dnia 11 września 1944 r. (Dz. U. R. P. nr 5, poz. 22) o organizacji i działaniu rad narodowych — sprawują rady narodowe terytorialnie właściwe, za pośrednictwem swoich prezydiów względnie przez wyłonione komisje.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Bezpieczeństwa Publicznego w porozumieniu z Kierownikiem Resortu Administracji Publicznej.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
(—) Stanisław Radkiewicz

Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
(—) Stanisław Kotek-Agroszewski

59.

DEKRET
Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego
z dnia 15 sierpnia 1944 r.
o rozwiązaniu policji państwowej (t. zw. granatowej policji).

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 2 poz. 6 z dn. 22 8 1944 r.)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Rozwiązuje się policję państwową (t. zw. granatową policję), która stała na usługach okupantów.

Art. 2. Wzywa się wszystkie osoby, które służyły dotychczas w policji, by bezzwłocznie na posterunkach Milicji Obywatelskiej oddały broń i wszelkie urządzenia i materiały, które znajdowały się w posiadaniu policji.

Art. 3. Naruszenie przepisu art. 2 będzie karane na podstawie prawa wojennego.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Kierownikowi Resortu Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
(—) Stanisław Radkiewicz

60.

DEKRET
Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego
z dnia 24 sierpnia 1944 r.
o rozwiązaniu tajnych organizacyj wojskowych na terenach wyzwolonych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 3, poz. 12 z dn. 31 8 1944 r.)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Wielkie zadanie uwolnienia Ojczyzny z pod okupacji hitlerowskiej i zapewnienia narodowi naszemu trwałego pokoju, wymagają szybkiej organizacji, rozbudowy i ujednolicenia odrodzonego Wojska Polskiego, aby w sojuszu z bratnią Armią Czerwoną, z Armiami Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych doprowadzić do pełnego zwycięstwa. Z chwilą powołania jednolitego Wojska Polskiego i uwolnienia wielkich połaci kraju, tracą rację bytu wszystkie istniejące tajne organizacje wojskowe i pomocniczo-wojskowe na terenach wyzwolonych.

Obecnie obowiązkiem każdego żołnierza — każdego oficera, podoficera i szeregowca tajnych organizacyj wojskowych jest oddać swe siły, wiedzę i talent dla Polski w szeregach odrodzonego Wojska Polskiego.

Zgodnie z powyższym rozwiązuje się wszystkie tajne organizacje wojskowe na terenach wyzwolonych.

Art. 2. Cały dorobek tych organizacyj jak również broń i zaopatrzenie winny być przekazane władzom Wojska Polskiego.

Art. 3. Wszyscy członkowie tajnych organizacyj wojskowych, o ile nie podlegają mobilizacji na podstawie ogłoszonego dekretu mogą wstąpić jako ochotnicy do Wojska Polskiego.

Art. 4. Służba w tajnych organizacjach wojskowych będzie zaliczona do służby w Wojsku Polskim.

Art. 5. Uznaje się wszystkie stopnie i odznaczenia wojskowe nadane przez kompetentnych dowódców tajnych organizacyj wojskowych do dnia oswobodzenia terenów. Sposób weryfikacyj tych stopni i odznaczeń zostanie ustalony rozkazem Kierownika Resortu Obrony Narodowej.

Art. 6. Za uchylanie się od postanowień niniejszego dekretu winni będą pociągnięci do odpowiedzialności karnej według przepisów wojskowego kodeksu karnego.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Obrony Narodowej w porozumieniu z Kierownikiem Resortu Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Obrony Narodowej:
(—) Michał Rola-Żymierski, generał broni

61.

DEKRET

Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 4. listopada 1944 r.

o militaryzacji Polskich Kolei Państwowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 11 z dnia 13. 11. 1944 poz. 55)

Dokładne i terminowe wykonywanie zadań w zakresie transportu kolejowego ma olbrzymie znaczenie gospodarcze i wojskowe, zwłaszcza w obecnych warunkach toczącej się wojny o ostateczne rozgromienie hitleryzmu i wyzwolenie naszej Ojczyzny. Nakłada to na wszystkich zatrudnionych na kolejach szczególne obowiązki i odpowiedzialność za sumienne i sprawne wykonywanie ich pracy, wobec czego na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Na czas wojny Polskie Koleje Państwowe podlegają militaryzacji, a Naczelny Dowódca Wojska Polskiego może użyć ich w całości lub w części do zadań natury wojskowej.

Art. 2. Wszystkich zatrudnionych na Polskich Kolejach Państwowych uważa się za zmobilizowanych do wojskowej służby w komunikacji kolejowej.

Art. 3. Z chwilą użycia Polskich Kolei Państwowych w całości lub w części do zadań natury wojskowej, zarządzanie nimi oraz władza dyscyplinarna nad osobami wymienionymi w art. 2 przechodzi na Naczelnego Dowódcę Wojska Polskiego lub na upoważnione przezeń osoby.

Art. 4. Osoby wymienione w art. 2 odpowiadają za popełnione przestępstwa według przepisów kodeksu karnego Wojska Polskiego. Do rozpoznawania właściwe są sądy wojskowe.

Art. 5. W sprawach karnych osób, zatrudnionych na Polskich Kolejach Państwowych, organa sądów powszechnych mogą wszczynać i prowadzić dochodzenia oraz śledztwo według obowiązujących ich przepisów, o ile danej sprawy nie przejęły lub nie prowadzą wojskowe organa wymiaru sprawiedliwości. Po ukończeniu dochodzenia lub śledztwa prokurator sądu powszechnego przekaże sprawę właściwemu wojskowemu organowi wymiaru sprawiedliwości.

Art. 6. Uchyla się moc obowiązującą rozdziału V ustawy z dnia 30. marca 1939 r. o komunikacjach w służbie obrony Państwa (Dz. U. R. P. nr 29, poz. 195) z wyjątkiem art. 38, w którym wprowadza się zmianę tej treści, że w końcu ustępu 2 wyrazy: „Do lat 15-tu lub dożywotnie" zastępuje się wyrazami: „lub karze śmierci".

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Obrony Narodowej w porozumieniu z Kierownikami Resortów: Komunikacji, Poczt i Telegrafu, Sprawiedliwości oraz Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Obrony Narodowej:
(—) Michał Rola-Żymierski, generał broni

Kierownik Resortu Komunikacji, Poczt i Telegrafów:
(—) inż. Jan Michał Grubecki

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
(—) Jan Czechowski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
(—) Stanisław Radkiewicz

62.

DEKRET

Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 28. grudnia 1944 r.

o wprowadzeniu wojennej cenzury korespondencji.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 17 z dn. 30. 12. 1944 poz. 93)

W interesie obrony Państwa, w szczególności dla ochrony tajemnicy wojskowej i państwowej, na mocy ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15. sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Na czas wojny wprowadza się cenzurę korespondencji, przesyłek pocztowych i telegramów, radiotelegramów oraz rozmów telefonicznych i radiowych.

Art. 2. Władza cenzurująca może zajmować i konfiskować w całości lub w części korespondencję, przesyłki pocztowe, telegramy, radiotelegramy, oraz kontrolować i przerywać rozmowy telefoniczne i radiowe.

Art. 3. Przepisy art. 1 i 2 nie mają zastosowania do korespondencji, przesyłek, telegramów i rozmów Prezydium Krajowej Rady Narodowej, członków Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, Naczelnego Dowództwa Wojsk Polskich oraz przedstawicieli Dowództwa Armii Czerwonej i państw obcych akredytowanych przy Polskim Komitecie Wyzwolenia Narodowego.

Art. 4. Korespondencja radiotelefoniczna i radiotelegraficzna podlega cenzurze niezależnie od tego przez kogo i do kogo jest kierowana.

Art. 5. Ocenzurowana korespondencja, przesyłki, telegramy i radiotelegramy winny być opatrzone stemplem, wskazującym na dokonaną cenzurę.

Art. 6. Organizację, tryb i zakres działania organów cenzury określą rozporządzenia wykonawcze.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikom Resortów Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego oraz Poczt i Telegrafu.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Obrony Narodowej:
(—) Michał Rola-Żymierski, generał broni

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
(—) Stanisław Radkiewicz

Kierownik Resortu Poczt i Telegrafów:
(—) Tadeusz Kapeliński

63.

DEKRET

Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 22 listopada 1944 r.

o utworzeniu Przedsiębiorstwa Państwowego „Polskie Radio".

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 13 z dn. 2 XII 1944, poz. 69)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Polskie Radio" zwane w dalszych artykułach w skróceniu „Przedsiębiorstwo".

Art. 2. Siedzibą Przedsiębiorstwa jest siedziba naczelnych władz Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. Przedmiotem Przedsiębiorstwa jest:

a) budowa, urządzanie i eksploatacja na zasadach wyłączności nadawczych stacji radiofonicznych, radiowęzłów i radiosieci;

b) organizacja stałego zasilania repertuaru radiofonicznego materiałem informacyjnym, odczytowym, teatralnym, recytacyjnym, koncertowym oraz przekazywanie tego repertuaru za pomocą stacyj nadawczych;

c) rozwój radiofonizacji kraju i wprowadzanie ulepszeń i uzupełnień w miarę rozwoju techniki radiowej.

Art. 4. Przedsiębiorstwo obowiązane jest nadawać wszelkie obwieszczenia i komunikaty urzędowe oraz materiał informacyjny i publicystyczny, dostarczany za pośrednictwem Resortu Informacji i Propagandy, jak również obiektywnie informować społeczeństwo w sprawach państwowych i działalności władz oraz Wojska Polskiego, a także orientować opinię publiczną w dziedzinie zagadnień społecznych, politycznych, wojskowych, gospodarczych i kulturalnych.

Obowiązkiem Przedsiębiorstwa jest utrzymywać swój repertuar radiofoniczny na odpowiednio wysokim poziomie.

Art. 5. Przedsiębiorstwo posiada osobowość prawną i jest wolne od rejestracji sądowej.

Majątek przeznaczony na cele Przedsiębiorstwa wyodrębnia się z ogólnego majątku Skarbu Państwa.

Przedsiębiorstwo stanowi odrębną jednostkę gospodarczą, prowadzoną wedle zasad handlowych z uwzględnieniem potrzeb Państwa i interesów życia społecznego i pokrywa swoje wydatki z własnych dochodów i funduszów oraz dopłat Skarbu Państwa.

Przedsiębiorstwo prowadzi swoją gospodarkę na podstawie rocznych budżetów i planów finansowo-gospodarczych, podlegających zatwierdzeniu przez Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego na wniosek Kierownika Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów w porozumieniu z Kierownikiem Resortu Informacji i Propagandy.

Art. 6. Kierownik Resortu Komunikacji, Poczt i Telegrafów kontroluje Przedsiębiorstwo w zakresie technicznej rozbudowy, zatwierdza plany rozbudowy, sprawuje ogólny nadzór nad prawidłowością urządzeń radiowych pod względem technicznym i posiada prawo inicjatywy inwestycyjnej.

Kierownik Resortu Informacji i Propagandy sprawuje nad Przedsiębiorstwem nadzór w sprawach organizacyjnych, repertuarowych, administracyjnych i finansowych.

Art. 7. Na czele Przedsiębiorstwa stoi dyrektor, którego mianuje i zwalnia Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego na wniosek Kierownika Resortu Informacji i Propagandy, zastępców zaś dyrektora mianuje i zwalnia Kierownik Resortu Informacji i Propagandy na wniosek dyrektora.

Dyrektor sprawuje kierownictwo techniczne, administracyjne i repertuarowe Przedsiębiorstwa i zastępuje Przedsiębiorstwo wobec władz sądowych, administracyjnych i osób trzecich.

Art. 8. Jako organ opiniodawczy i doradczy powołuje się Państwową Radę Radiową. Zasady powoływania jej członków, zakres jej działania oraz regulamin jej czynności określi uchwała Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikom Resortów: Informacji i Propagandy, Gospodarki Narodowej i Finansów oraz Komunikacji, Poczt i Telegrafu, każdemu w jego zakresie działania.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Informacji i Propagandy:
(—) Dr Stefan Jędrychowski

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów:
(—) Jan Stefan Haneman

Kierownik Resortu Komunikacji, Poczt i Telegrafów:
(—) inż. Jan Rabanowski, ppłk.

64.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 28. marca 1945 Nr 2/25

w sprawie stałego zamieszkania w mieście Katowicach.

W związku z potrzebami wojennymi zachodzi konieczność ograniczenia możności zamieszkania dowolnego na terenie miasta Katowic. Z tego powodu zarządzam co następuje:

Prawo stałego zamieszkania w m. Katowicach mają tylko obywatele polscy i ich rodziny, posiadający zatrudnienie w mieście Katowicach. Pod tą samą kategorię podpadają osoby, zatrudnione w zakładach przemysłowych, handlowych, rzemieślniczych, oraz wykonywujące rejestrowane wolne zawody. Inne osoby muszą wykazać i udowodnić potrzebę zamieszkania na terenie miasta Katowic. Osoby zatrudnione w urzędach i w przemyśle winny zamieszkiwać tylko te miejscowości, do których istnieje komunikacja tramwajowa z Katowicami. Wszystkie inne osoby, które nie będą się mogły wykazać urzędowo umotywowaną koniecznością pobytu stałego w mieście Katowicach, winne być niezwłocznie przesiedlone z miasta Katowic do innych miejscowości, mniej zaludnionych.

Osoby, które samowolnie pozajmowały mieszkania zarówno w Katowicach, jak i innych miastach województwa i nie otrzymały na te mieszkania legalnego przydziału, winne być z mieszkań usunięte.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski
Gen. Dyw. A. Zawadzki

**KAŻDY SKRAWEK
UŻYTKÓW ROLNYCH
MUSI BYĆ OBSIANY!**

65.

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 19. marca 1945 r.
w sprawie rejestracji poszukujących pracy i pośrednictwa pracy.

W związku z obwieszczeniem Delegata Ministra Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia z dnia 27. 2. 1945 w sprawie przywrócenia polskich przepisów o ochronie pracy oraz jako uzupełnienie ogłoszenia z dnia 7. 2. 1945 w sprawie utworzenia Biur Pośrednictwa Pracy przy Zarządach miast i gmin na terenie Województwa Śląskiego podaje się do wiadomości co następuje:

1. Wszystkie osoby zamieszkałe na górnośląskiej części Wojew. Śl.-Dąbr. Polacy oraz posiadający listę kat. III lub IV oraz bez listy, poszukujące pracy, tak fizycznej jak i umysłowej winne zgłosić się do dnia 30. 3. 1945 w terytorialnie właściwym Biurze Pośrednictwa Pracy celem rejestracji jako poszukujące pracy.

Z uwagi na to, że karty żywnościowe otrzymują tylko osoby pracujące i ich rodziny, to znaczy żony i dzieci w wieku do lat 14 — przy uczęszczaniu do wyższych zakładów naukowych do ukończenia nauki — leży w interesie wszystkich mieszkańców zgłosić się jak najwcześniej we właściwym Biurze Pośrednictwa Pracy do rejestracji jako poszukujący pracy. Biura Pośrednictwa Pracy będą dla zarejestrowanych poszukujących pracy wydawać osobne zaświadczenia. Na podstawie tych zaświadczeń nastąpi dla poszukujących pracy przydział żywności przez Miejskie lub Gminne Oddziały Aprowizacyjne. Osoby niezdolne do pracy, stale zamieszkujące na Śląsku, zgłoszą się w sprawie aprowizacji do Oddziałów Opieki Społecznej przy Zarządach miast i gmin.

2. Wszystkie zakłady pracy, czynne na terenie wyżej podanym, winne w terminie do dnia 10. 4. 1945 przesłać do właściwego Biura Pośrednictwa Pracy spis wszystkich obecnie u nich zatrudnionych pracowników. W spisie należy zapodać następujące dane: L. p., nazwisko i imię pracownika, datę urodzenia, zawód, rodzaj zatrudnienia w zakładzie pracy, datę rozpoczęcia pracy, kategorię listy narodowościowej, miejsce zamieszkania oraz czy żonaty lub samotny.

Na podstawie tych spisów Miejscowe Biura Pośrednictwa Pracy w porozumieniu z zakładami pracy wystawią każdemu pracującemu dowód zatrudnienia.

3. Zakłady pracy winne wszelkie wolne miejsca pracy zgłaszać właściwemu Biuru Pośrednictwa Pracy, które kieruje odpowiednich kandydatów celem objęcia zgłoszonych miejsc. Bez zgody Biura Pośrednictwa Pracy nie wolno zakładom pracy przyjmować i zatrudniać pracowników.

4. Celem ustalenia zapotrzebowania na siły robocze wzywa się właścicieli wzgl. pełnomocników zakładów pracy, by w terminie do dnia 30. 3. 1945 przesłali do właściwego Biura Pośrednictwa Pracy następujące dane:

a) ilość obecnie zatrudnionych pracowników z podziałem na mężczyzn i kobiety, pracowników fizycznych i umysłowych;
b) stan zatrudnienia z początkiem stycznia 1945 r. z wyszczególnieniem wiele ze zatrudnionych pracowników było:
   1) pracowników miejscowych,
   2) pracowników pozamiejscowych — dojeżdżających,
   3) pracowników obcokrajowców (Włochów, Rumunów itp.),
   4) jeńców wojennych;
c) ilość pracowników potrzebnych przy pełnym ruchu zakładu pracy i to pracowników fizycznych i umysłowych, mężczyzn i kobiet;
d) przypuszczalny termin pełnego uruchomienia zakładu pracy.

Ścisłe przestrzeganie powyższego zarządzenia i dotrzymanie terminów leży tak w interesie pracowników jak i pracodawców.

ppłk. Ziętek, Wicewojewoda

WYKAZ
BIUR POŚREDNICTWA PRACY
zorganizowanych na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląsko-Dąbrowskiego

I. Miasta wydzielone:

1. Katowice	— Miejskie Biuro Pośredn. Pracy
2. Chorzów	— „ „ „ „

II. Pow. katowicki:

1. Mysłowice	— Miejskie Biuro Pośredn. Pracy
2. Siemianowice	— „ „ „ „
3. Bańgów	— Gminne Biuro Pośredn. Pracy
4. Bielszowice	— „ „ „ „
5. Brzęczkowice	— „ „ „ „
6. Brzezinka	— „ „ „ „
7. Bykowina	— „ „ „ „
8. Chropaczów	— „ „ „ „
9. Godula	— „ „ „ „
10. Halemba	— „ „ „ „
11. Janów	— „ „ „ „
12. Kłodnica	— „ „ „ „
13. Kochłowice	— „ „ „ „
14. Kończyce	— „ „ „ „
15. Lipiny	— „ „ „ „
16. Łagiewniki	— „ „ „ „
17. Makoszowy	— „ „ „ „
18. Mała Dąbrówka	— „ „ „ „
19. Michałkowice	— „ „ „ „
20. Nowa Wieś	— „ „ „ „
21. Nowy Bytom	— „ „ „ „
22. Orzegów	— „ „ „ „
23. Panewniki	— „ „ „ „
24. Pawłów	— „ „ „ „
25. Piotrowice Śl.	— „ „ „ „
26. Przełajka	— „ „ „ „
27. Ruda Śl.	— „ „ „ „
28. Szopienice	— „ „ „ „
29. Świętochłowice	— „ „ „ „
30. Wełnowiec	— „ „ „ „

III. Pow. lubliniecki:

Okręg I — Lubliniec przy Magistracie	— Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Lubliniec, Droniowiczki, Kokotek, Solarnia, Sadów, Jawornica, Kośmidry, Steblów, Wymyślacz.
Okręg II — Koszęcin (przy Okręg. Urz.)	— Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Koszęcin, Boronów, Dębowa Góra, Brusiek, Kol. Strzebińska, Strzebiń, Rusinowice, Cieszowa, Wierzbie.
Okręg III — Woźniki przy Magistracie	— Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Woźniki, Ligota Woźnicka, Łubsza, Kamienica, Babienica.
Okręg IV — Kalety	— Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Kalety, Zielona, Piasek, Psary.
Okręg V — Lisów	— Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Lisów, Olszyna, Kalina, Kochanowice, Hadra, W. Droniowice, Harbułtowice, Chwostek.
Okręg VI — Lubecko	— Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Lubecko, Draliny, Lisowice, Pawonków, Łagiewniki W., Glinica, Kochcice.

IV. Pow. tarnogórski:

1. Tarnowskie Góry	— Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Tarnowskie Góry, Lasowice, Sowice, Nakło, Bobrowniki, Piekary Rudne, Repty Nowe, Repty Stare i Tarnowice Stare,
2. Piaseczna	— Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Piaseczna, Rybna, Opatowice, Boruszowice, Pniowiec i Mikołeska.

3. Miasteczko Śl. — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Miasteczko Śl., Żyglin i Żyglinek.

4. Świerklaniec — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Świerklaniec, Brynica i Kozłowa Góra.

5. Radzionków — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Radzionków, Sucha Góra i Orzech.

6. Piekary Śląskie — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminę Piekary Śl.

7. Brzeziny Śl. — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Brzeziny Śl., Brzozowice-Kamień i Dąbrówka Wielka.

V. Pow. pszczyński:

Okręg I — Pszczyna — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Radostowice, Czarków, Kobielice, Stara Wieś, Poręba, Brzeźce, Wisla Wielka, Łąka, Goczałkowice Zdrój, Rudołtowice, Grzawa, Góra, Miedźna, Ćwiklice, Jankowice, Frydek, Gilowice, Wola, Międzyrzecze, Studzienice, Piasek.

Okręg II — Mikołów — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Mokre, Śmiłowice, Paniowy, Borowa Wieś, Stara Kuźnia, Podlesie, Zarzecze.

Okr. III — St. Bieruń — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Jaroszowice, Urbanowice, Cielmice, Świerczyniec, Bojszowy Nowe, Jedlina, Bijasowice, Czarnuchowice, Bieruń Stary, Ściernie, Górki.

Okręg IV — Tychy — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Murcki, Paprocany, Kobiór, Gostyń, Wyry, Wilkowyje.

Okręg V—Pawłowice — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Suszec, Rudziczka, Kryry, Mizerów, Studzionka, Wisła Mała, Jarząbkowice, Pielgrzymowice, Golasowice, Bzie Dolne, Bzie Zameckie, Bzie Górne, Pniówek, Szeroka, Krzyżowice, Warszowice, Borynia.

Okr. VI—Łaziska G. — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Łaziska Dolne, Łaziska Średnie, Zawiść, Gardawice, Zgon, Królówka, Woszczyce, Zazdrość, Zawada, Orzesze, Ornontowice.

Okręg VII — Imielin — Okręg. Biuro Pośrednictwa Pracy obejmuje gminy: Chełm Wielki, Kopciowice, Goławice, Lendziny, Smardzowice, Hołdunów, Gać, Krasowy, Kosztowy, Wesoła, Dziećkowice.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT

o wznowieniu działalności Oddziału Prokuratorii Generalnej Rz. P. w Katowicach.

Oddział Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej w Katowicach wznowił swą działalność. Biura Oddziału mieszczą się prowizorycznie w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach, dziennik podawczy w pokoju nr 180.

PRZETARGI PUBLICZNE

PRZETARG PUBLICZNY

„Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski rozpisuje przetarg publiczny na wykonanie robót murarskich, ciesielskich itp. przy odbudowie Gimnazjum Męskiego w Mysłowicach.

W przetargu mogą wziąć udział tylko te zarejestrowane firmy budowlane, które są przygotowane do przeprowadzenia większych robót.

Termin składania ofert upływa dnia 24 bm. godz. 12-ta. Komisyjne otwarcie ofert nastąpi tegoż dnia o godz. 14-ej.

Formularze ofertowe wydaje kancelaria Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego, pokój nr 518.“

Za Wojewodę
(—) Dr inż. Kaufman,
Naczelnik Wydziału Kom.-Bud.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

II. Co. 1/45

WYWOŁANIE

Franciszek Szypura, st. sierżant w stanie spoczynku, zamieszkały w Katowicach, ulica Mariacka 9 wniósł o uznanie za zmarłą swej zaginionej żony *Michaliny Szypura,* ostatnio zamieszkałej w Katowicach, ulica Mariacka 9.

Zaginioną Michalinę Szypura wzywa się do zgłoszenia się w Sądzie Grodzkim w Katowicach, ul. Andrzeja 21-23, pokój nr 53 najpóźniej do dnia 2. października 1945 roku godz. 10, w przeciwnym razie nastąpi uznanie jej za zmarłą.

Osoby, które mogłyby udzielić wywiadu co do miejsca przebywania lub śmierci zaginionej, wzywa się donieść o tym Sądowi Grodzkiemu w Katowicach najpóźniej w dniu terminu wywoławczym.

Katowice, dnia 28. marca 1945 r. 1

SĄD GRODZKI.

OGŁOSZENIA.

Zgubione dokumenty.

Unieważnia się Kartę Rozpoznawczą (Kennkarte) wystawioną przez Niemieckie Prezydium Policji w Sosnowcu na nazwisko *Plucińska Emilia,* Dąbrowa Górnicza, Szopena 10. 2

Unieważnia się zgubione dokumenty: Kartę Rozpoznawczą (Kennkarte) wystawioną przez Niemieckie Prezydium Policji w Sosnowcu, oraz zaświadczenie pracy z fotografią wystawione przez Cech Piekarski w Katowicach na nazwisko *Zalas Irena,* Katowice, Wojciechowskiego 101. 3

Unieważnia się zgubioną Kartę Rozpoznawczą (Kennkarte) wystawioną przez Niemieckie Prezydium Policji w Sosnowcu na nazwisko *Potyrałowa Łucja,* Będzin, Potockiego 5. 4

Redakcją i Administracja — Urząd Wojewódzki Śląski, ul. Jagiellońska 25, I p., pokój 244, telef. wewn. 444 i 452.

Za Redakcję: Dr. Piotr Bałowski.

Tłoczono w drukarni Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, Katowice, ul. Francuska 33, w podwórzu, telef. 327-54.